

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB4

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 139a. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb4-txt-shoot-id80e44d3e-c1cd-4c60-a1eb-8504ea082d50.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg forstaaer mindre og mindre Mskene. Det der forkyndes i Kirkerne er egl. ikke Xstd; Paa den ene Side synes det at interessere Regjeringerne og Præsterne at Landet ansees for at være Xsten, paa den anden Side have Mskene selv en dunkel Forestilling om at det dog maa være et Gode at være en Christen, hvorfor de endda nok vil have Navn deraf, og ønske, at man beviser dem at være det. Men egl. Xstd. er der Intet af. Det Præsten prædiker er ikke langt fra at blive Blasphemie. Man finder i allehaande Livets Trivialiteter Analogier til det Høieste. En Mand har et Tab, vupti kalder Præsten det Isaak som Abraham offrer. Hvilket Vrøvl. Er det at offre er det at tabe? At offere er frivilligt at bibringe sig et Tab. En Mand er sygelig vupti er det Pælen i Kjødet. Pro dii immortales. Der leves aldeles som i Hedenskabet, hvor man dog ogsaa eftertragede en vis udvortes Retfærdighed og saa sørgede over jordisk Nød og fattede Trøst derfor. Men i Xstheden tales der strax om Gethsemane.